

Організація забезпечення інформаційної безпеки банку

Віровець Аліна Валеріївна

Науковий керівник: в.о. доцента кафедри банківської справи

Сидоренко Ольга Миколаївна

ХННІ ДВНЗ УБС (м. Київ)

Актуальність теми. В наш час відбувається розвиток інформаційних процесів в усіх сферах нашого життя. Інформаційна сфера набирає великого розмаху і стає незворотнім процесом в нашому житті. Це дає змогу забезпечити нашій державі захист в суб'єктивних інформаційних правах. В першу чергу має бути більш захищеною банківська діяльність.

Постановка проблеми. Проблемою на сьогодні є відсутність законодавчого визначення поняття банківської таємниці.

Викладення основного матеріалу. З розвитком нових технологій багато банків та організацій нехтують банківською безпекою, а кількість шахрайств на сьогодні збільшилась у декілька разів. Тому, в першу чергу треба приділити увагу захисту даних клієнта, перевіряти достовірність відомостей та документів, що підтверджують особу.

Водночас важливе значення для забезпечення інформаційної безпеки банківської діяльності має законодавчий рівень такого забезпечення. Постійну увагу необхідно приділяти оцінці управлінських рішень, технологій, яких вимагає законодавство. Надійність та ефективність банківської діяльності залежить від того, наскільки дієва є система безпеки. Інформаційна безпека є гарантом захисту збору інформації та її обробки, зберігання, визначення заходів для зберігання, а також дотримання всіх правил працівника і клієнта, чинних правил роботи з банківською інформацією.

Банківська таємниця – інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним чи третіми особами при наданні послуг банку і розголошення якої може завдати матеріальної чи моральної шкоди клієнту. На сьогодні правовий режим банківської таємниці в Україні регламентовано Цивільним кодексом України [1], а також Законом України «Про банки і банківську діяльність» [2]. У законі [2] дано визначення поняття «банківська таємниця», встановлено механізм збереження та порядок її розкриття. Банківська таємниця безпосередньо пов'язана з банківською діяльністю, яка може проводитися як банком, так і його філією або відділенням.

Доцільніше було б віднести до банківської таємниці також інформацію, що стосується клієнта, навіть якщо він припинив свої

відносини з банком. Крім того, до кола інформації, яка охоплена режимом банківської таємниці, також необхідно включити відомості про особу, яка намагалась стати клієнтом банку, однак не стала ним в силу певних обставин, адже, виходячи зі змісту визначення закріпленого в законодавстві, така інформація не підпадає під захист банківської таємниці.

Серед відомостей, які вимагає банк від свого клієнта – фізичної особи, основна увага приділяється персональним даним, тобто відомостям про факти та обставини життя громадянина, які дозволяють ідентифікувати його як особистість. Так, відповідно до частини другої статті 23 Закону України «Про захист персональних даних» [3] до персональних даних особи належать національність, освіта, сімейний стан, релігійність, стан здоров'я, а також адреса, дата і місце народження. У банківській діяльності персональні дані про клієнта мають свої особливості і можуть виходити за рамки вищевказаної статті. Без сумніву до персональних даних клієнта відносять паспортні дані, які в першу чергу необхідні банку для відкриття депозитного, поточного та інших рахунків клієнта – фізичної особи.

При визначенні складу комерційної таємниці необхідно виходити з економічної вигоди і безпеки банку. Занадто таємна діяльність банку може призвести до втрати прибутку, оскільки умови ринку вимагають широкої реклами. Зневажливе ставлення до комерційної таємниці також може призвести до негативних результатів. Втрата 20 % інформації призводить до банкрутства фірм та банків у 60 випадках із 100. Внаслідок втрати банківської таємниці банком, насамперед, погіршуються ознаки кредитно-фінансової стійкості, а це стабільність джерел доходу банку. До комерційної таємниці доцільно віднести інформацію, яка характеризує нові банківські технології, роботу в галузі створення умов для надання нових послуг, плани відкриття філій, проникнення на нові ринки чи в нові сфери.

Висновок. Отже, стабільність і стійкість фінансового стану банку має досить велику залежність від рівня правової захищеності комерційної або банківської таємниці. На думку авторів для підвищення рівня правової захищеності комерційної або банківської таємниці необхідно посилити та удосконалити відповідальність за розголошення комерційної або банківської таємниці, шляхом розробки та прийняття нового Закону України «Про комерційну та банківську таємницю».

Література

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://zakon.rada.gov.ua>

2. Закон України «Про банки і банківську діяльність» від 07.12.2000 р. № 2121-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://zakon.rada.gov.ua>

3. Закон України «Про захист персональних даних» від 01.07.2010 р. № 2297-VI // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://zakon.rada.gov.ua>